

רע"פ 5813/19 - אליהו פרץ, פרץ אלימור נכסים ונדל"ן בע"מ נגד מדינת ישראל - הועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה

בית המשפט העליון

רע"פ 5813/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשים:

1. אליהו פרץ
2. פרץ אלימור נכסים ונדל"ן בע"מ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל - הועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בעפ"א 21769-06-19 מיום
17.7.2019 שניתן על ידי כב' השופטת ע' ורבנר

בשם המבקשים:

עו"ד עמית רון; עו"ד יואב דגני

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ע' ורבנר) בעפ"א 21769-06-19 מיום 17.7.2019, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (השופטת ג' בסול) בתו"ב 27863-09-18 מיום 14.5.2019.

2. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שונות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

ביום 14.5.2019 נעתר בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה לבקשת המבקשים לביטול כתב האישום שהוגש נגדם מחמת הגנה מן הצדק.

ערעור המשיבה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בחיפה התקבל בפסק דינו מיום 17.7.2019, תוך שנקבע כי עניינם של המבקשים יוחזר לבית המשפט לעניינים מקומיים לצורך המשך הדיון בכתב האישום.

3. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, אשר הוגשה בטרם הכריע בית המשפט לעניינים מקומיים את דינם של המבקשים.

4. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי בית משפט זה ידון בבקשה למתן רשות ערעור רק במקרים בהם מיצה המבקש את ההליכים בערכאות הקודמות. משכך, על המבקש להגיש בקשת רשות ערעור רק מיום שהפך פסק הדין בעניינו לחלוט – לרבות מיצוי אפשרות הערעור על גזר הדין.

מטעם זה בלבד, ומבלי להביע עמדה לגופו של עניין, דין הבקשה להידחות על הסף, וכל טענות המבקשים שמורות להם (וראו: רע"פ 4524/19 זעירא נ' מדינת ישראל (7.7.2019); רע"פ 7908/11 ויצמן נ' מדינת ישראל (1.12.2011)).

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ט (9.9.2019).

ש ו פ ט